

EUGENIO COSERIU: *Sistema, norma y habla*. Montevideo, Facultad de Humanidades y Ciencias, 1952. 72 pàgs.

Gràcies al Sr. Coseriu, Montevideo compta amb un dels Instituts de Filologia més importants de l'Amèrica Hispana. I les obres d'Eugenio Coseriu, notables tant per llur contingut com per la pulcritud amb què són presentades, constitueixen una de les aportacions més dignes de la lingüística hispànica a la moderna teoria del llenguatge i dels seus problemes.

L'obra que comentem ens ofereix una esplèndida visió crítica de les principals actituds davant la radical oposició saussuriana *langue / parole*. Tal com ens deixa endevinar el títol de l'obra, l'autor indica la conveniència de distingir, entre els dos membres de l'oposició assenyalada, la *norma*; d'acord, també, amb el criteri d'alguns il·lustres lingüistes, com Hjelmslev, Lodge, etc. El paper de la norma pot ésser estudiat en els diferents plans en què és estudiat el llenguatge: fonamentalment, el fonètic, el gramatical i el lèxic. Si pronunciem una *b* intervocàlica castellana, per exemple, com una oclusiva, malgrat la seva habitual o normal pronunciació fricativa, ens apartarem de la norma, encara que no es perdi l'essencial missió del llenguatge, que és la d'entendre's. Si en comptes d'una *b* — oclusiva o fricativa — emprem una *p*, — ço és, un fonema distint —, el canvi té caràcter funcional i pot portar-nos a la pronunciació d'un mot diferent (*paso* per *vaso*, per exemple). En el terreny de la gramàtica i del lèxic ens trobarem amb relacions semblants.

L'obra conté, al final, un resum en alemany.

Josep ROCA i PONS

EUGENIO COSERIU: *Forma y sistema en los sonidos del lenguaje*. Montevideo, Facultad de Humanidades y Ciencias, 1954. 78 pàgs.

Com altres obres del Sr. Coseriu, la que comentem en aquestes ratlles, que han d'ésser massa breus per motius obvis, constitueix una nova mostra del mètode, la claredat i la pulcritud amb què treballa el seu autor.

Hom pot conèixer d'una manera que a vegades no és possible en les obres originals, a causa de llur inevitable complexitat, les principals posicions de la lingüística moderna, europea i americana, davant el problema que representa la doble consideració de la part acústica del llenguatge, la fonètica i la fonològica. L'autor considera ambdós plans en una superior unitat, fonamentada amb raons sòlides.

És remarcable l'abundant i selectíssima bibliografia citada en el llibre, el qual conté, al final, un resum en alemany.

Una vegada més ens plau de felicitar el Sr. Coseriu per la seva extraordinària labor científica a l'Institut de Filologia de Montevideo, modèlic sota molts conceptes.

Josep ROCA i PONS